

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 10. 5. 1957, sp. zn. Cz 218/57

Číslo: 101/1957

Právní věta:

Strata výzvy riadne podľa § 88 sprav. por. učinenej neruší zákonný účinok výzvy.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 10.05.1957

Spisová značka: Cz 218/57

Číslo rozhodnutí: 101

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doručení - náhradní

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Proti platobnému rozkazu Ludového soudu v Bratislave žalovaný podal 8. decembra 1955 odpor.

Ludový súd v Bratislave odpor odmietol ako oneskorený s poukazom na to, že platobný rozkaz bol 17. novembra 1955 uložený na pošte a že žalovaný prevzal platobný rozkaz v lehote určenej pre náhradné doručenie, t. j. do 20. novembra 1955, čo potvrdil vlastnoručným podpisom na návratke.

V sťažnosti proti tomuto uzneseniu uplatňoval žalovaný, že platobný rozkaz neprevzal na poštovom úrade, ale na súde, a to niekedy po 24. novembri 1955, keď sa mu dostalo do rúk oznámenie o uložení na pošte a keď už pošta uloženú zásielku vrátila súdu. Okrem iného popieral aj to, že by ho bol poštový doručovateľ vyzval, aby bol v určitý deň a hodinu prítomný v byte na prijatie písomnosti.

Krajský súd v Bratislave potvrdil rozhodnutie ľudového súdu. V odôvodnení poukázal na ustanovenie § 88 ods. 3 sprav. por., podľa ktorého sa 3. deň lehoty určenej na prevzatie uloženej zásielky považuje za deň, keď bolo doručenie vykonané. Týmto dňom bol 20. november 1955 a lehota na podanie odporu uplynula teda už 5. decembra 1955.

Najvyšší súd rozhodol na sťažnosť pre porušenie zákona podanú generálnym prokurátorom, že uvedeným uznesením bol porušený zákon.

Odôvodnenie:

Podľa zprávy doručovateľa bola písomnosť uložená na pošte 17. novembra 1955, keď adresát nebol

zastihnutý doma, hoci mu bolo predtým v byte zanechané vyzvanie.

Vyzvanie, aby bol adresát v určený deň a hodinu prítomný, aby mohol písomnosť prijať, je podľa § 88 ods. 1 sprav. por. prvým úkonom, ktorý má doručovateľ vykonať, keď v mieste doručenia sa zdržujúceho adresáta nezastihne doma, a to v prípade, že má doručiť do bytu písomnosť určenú do vlastných rúk adresáta.

Žalovaný však vytýkal v sťažnosti, že tento postup nebol zo strany pošty dodržaný. Je pravda, že so zreteľom na dátum vypravenia zásielky uvedenej v sporovom spise a na pečiatku poštového úradu na doručení by nebolo vylúčené, že doručovateľ prvý raz sa pokúsil o doručenie 16. novembra 1955. Strata výzvy podľa citovaného ustanovenia § 88 riadne zanechanej v byte adresáta poprípade v jeho schránke na poštové zásielky, alebo v nedostatku tejto schránky pripevnenej na dvere bytu, by zákonný význam výzvy nerušila.

Potvrdenie doručovateľa však nie je nevyvratiteľným dôkazom o tom, že predpísaný postup bol opravdu zachovaný. Cieľom zistenia objektívnej pravdy má teda súd vykonať dôkaz napr. výsluchom poštového doručovateľa o zanechaní predpísanej výzvy, keď už žalovaný, ktorý popieral, že by ho bol poštový doručovateľ vyzval, aby bol v určitý deň a hodinu prítomný v byte na prijatie písomnosti, v tom smere žiadne iné dôkazy neuviedol. Len v prípade, že by súd došiel k záveru, že predpísaný postup bol dodržaný, mohol bez ďalšieho odmietnuť odpor ako oneskorený. V opačnom prípade však bolo treba zisťovať, či je pravda, že žalovaný prevzal odporom napádaný platobný rozkaz osobne na súde a či sa tak stalo pred 23. novembrom 1955, len od ktorého dňa by plynula do 8. decembra 1955 15dňová lehota na podanie odporu.

Keďže súd skutočný stav nevyšetрил, bol napadnutým uznesením porušený zákon v ustanoveniach §§ 1, 59, 88, 89, 183, 193, 195, 196 o. s. p. v spojitosti s ustanovením § 88 sprav. por.

Porov. aj rozhodnutia č. 110/1954, 10/1956, 43, 44/1957 Zb. rozh. čs. súdov.